

nævnt, viser, at vi paa en Række Omraader staar overfor en økonomisk Politik, hvor det meget stærkt gælder om, at man søger at gennemføre de Betragtninger, som vi paa det handelspolitiske Omraade har gjort os til Talsmænd for.

Jeg benægter kategorisk, at det konservative Folkeparti ved dette Forligs Gennemførelse har givet Afkald paa at arbejde for sin almindelige Politik; det konservative Folkeparti har naturligvis — hævden det ønskelige i at gennemføre denne Overenskomst — saa fuldt som nogen Sinde Ret til at hævde de Synspunkter, som alle Dage har været Partiets.

I. A. Hansen: Jeg har to Bemærkninger til det ærede Medlem, der nu talte. Det ærede Medlem spurgte, om jeg husker 1926—27. Ja, jeg husker meget vel, at i 1926—27 stillede den daværende Venstre-regering Forslag om midlertidigt at udskyde en Række militære Bevillinger til et Beløb af 2 Mill. Kr. paa den ekstraordinære Bevilling til Hæren. Dette Forslag fik Tilslutning baade af mit Parti og af det konservative Folkeparti. Dette Forslag var paa dette Tidspunkt forsvarligt af en bestemt Grund, nemlig den, at den daværende Regering havde grundet Formodning om i den kommende Samling at kunne gennemføre en Nyordning af vort militære Beredskab. Hvorfor havde den det? Det havde den, fordi samtidig med, at daværende Forsvarsminister Brorsen fremsatte Forslaget om Udskydelse, tilføjede han, at der var sat Arbejde i Gang i Ministeriet til Udarbejdelse af en Nyordning af Hær og Flaade, og at man under dette Arbejde vilde bestræbe sig for at fastholde de Besparelser, der var gennemført ved de midlertidige Nedsættelser af de militære Budgetter, der vilde bringe de militære Budgetter ned til et Beløb af 39 Mill. Kr. Efter at Forsvarsminister Brorsen havde fremsat denne Meddelelse, fik hans Forslag om Udsættelse Tilslutning fra det konservative Folkeparti.

Jeg hævder altsaa, at det den Gang, i den Situation, var forsvarligt, fordi den Regering, der da sad, havde en begrundet Formodning om i begge Ting at have Fler-tal for en Nyordning. Jeg ved ikke, om den nuværende Regering med Hensyn til det Forlig, der nu er sluttet, de Forhandlinger, der nu er ført mellem den nuværende Regering og det konservative Folkeparti, har en lignende begrundet Formodning om i den kommende Samling eller

maaske denne at kunne gennemføre en samlet Nyordning.

Madsen-Mygdal: Det er med det største Ubehag, jeg i Aften har set mig nødsaget til fra denne Talerstol at beskæftige mig med private Samtaler med de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Fibiger. Men er det nu ikke lidt dristigt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller herfra at rette Bebrejdelser mod mig for, at jeg fremdrog private Samtaler? Det ærede Medlem maa jo erkende, at jeg aldeles ikke har omtalt Forhandlinger mellem det konservative Folkeparti og Venstre, mellem det ærede Medlem og mig, før det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Fibiger her fra denne Talerstol paastod, at jeg i private Samtaler har afvist Forhandling med det konservative Folkeparti. Hvis jeg havde tiet til dette, havde jeg ved min Nærværelse bekræftet denne Paastand. Derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret til at bebrejde mig, at private Samtaler er kommet frem i Folketinget.

Jeg skal i øvrigt i Anledning af den Udtalelse, det ærede Medlem nu fremsatte, sige, at den indeholdt en for mig overraskende Meddelelse. Det ærede Medlem bekræftede, at jeg den 7. Oktober havde henvendt mig til ham og forespurgt, om han ønskede en Forhandling mellem det konservative Folkeparti og Venstre om Kriseforslaget. Det bekræftede det ærede Medlem. Men, sagde det ærede Medlem — og det var nyt for mig —: jeg ønskede ikke den Forhandling. Og han føjede til: vi er vel ikke pligtige at fortælle, at vi staar i Forhandling til anden Side.

Nej, ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som jeg ofte har sagt, De har ingen Forpligtelse til at sige mig, at De stod i Forhandling til anden Side. Men naar der var ønsket denne Forhandling, vil jeg dog mene, at det vistnok vilde have været rigtigt, om det ærede Medlem havde sagt, ikke, hvem han forhandlede med — det har jeg intet Krav paa at faa at vide —, men om det ærede Medlem havde sagt nej eller givet Afslag til den Forhandling.

Men det ærede Medlem foreslog selv, hvorledes det Udvalg skulde sammensættes, der skulde forhandle. (*Christmas Møller:* Det er ikke rigtigt!). Naa, det er ikke rigtigt. Ja, men det husker jeg meget nøje. Jeg spurgte det ærede Medlem: